

Л И С М И К И П А

РОЗВ'ЯЗАННЯ УНРАДИ

Borz

ТВОРЦЯМ САХАРИНОВОЇ РЕКЛЯМИ

Куплені похвали
чи любов,
найнята плачка
над могилою...
Все — нещире,
не приносить
спокою,
вдоволення,
щастя.
Платні за ніч,
від рядка,
на годину.
чи скільки видерти властяться.
Фалшиві похвали,
сурогат любови,
неполиті сльози...
Краще критики лезо,
краще вічна самотність,
як фалш апотеози!
— — — — —
Ті гідкі, що наймаються,
що низько так упали.
Ще гірші ті, що наймають,
купуючи похвали.

І. Жак

Пуп'янок

Першим у березні пуп'янок п'явся.
Мерз і трусився — березова цяця.
Вранці мороз — б-б-білий, як маца,
Зубом об зуб під березою клацав.
Пуп'янок, пупчик, пучечок, початок
П'явся, непещений, п'явся — на страту.
Теплого сонця, блакитне горнятко,
Дай хоч краплину, хоч дві — не багато.
Блиснув листочок — зелений промінчик.
Свято.

ВЕЛИКІСТЬ

Ба бай

Велика людина,
Мала людина,
Різниця, як придивитись:
Мала людина пройде крізь щілину,
Великій —
Треба часом схилитись.
Та навіть схилившись
Велич лишалась!
Якщо ж хтось
Все хоче — просто,
У того, мабуть, в хребті вся сила.
Він тільки —
Великий... ростом.

Зоя Когут

Наша розмова

Я пішов до батьків по-жалитись на Марусю, що вона в Рідній Школі заєдно розмовляє по-англійському. У дверях зустріла мене мати. Побачивши мене, сплеснула в долоні:
— О, падоньку, уже бачу, що щось недобре!
— Ні, нічого особливого. Прошу не турбуватись. Я тільки маю жаль на Марусю, що вона в нашій школі говорить по-англійському...
— Та невже? Не може бути... Вона в нас дуже тиха. Кама, Мері, де ти? Дивися, тічер твій тут... Як ти там говориш? — вигукнула мати в бічні двері.
З бічних дверей — із своєї кімнати, висунула голову Мері.
— Вот гепенд? — запитала.
Мама до неї:
— Як ти, дитино, там

поводишся? Чи це правда? Говорила ти в клясі по-англійськи?
— Єс...
— Гав кам?
— Бікоз...
— І ти далі так будеш говорити?
— Ноу.
— Будеш уже чемна нам?
— Єс.
— Ну, окей! Щоб я більше цього не чула!
— Окей! — сказала Маруся і зачинила за собою двері.
Мати повернулася до мене:
— Сі, вона в нас дуже чемна. Тиха і послушна, — сказала мати. — Вона неговірка. Отак, як чуєте: два слова — і гуд бай!
Я вийшов з хати зі спаленієм лицем, вдаючи задоволеного з позитивного полагодження справи.
І. Чабанрук

МІНІАТЮРИ ПРО НАШУ КУЛЬТУРУ

1. Критики звертаються до поетів

Дайте нам зрозумілі іменники —
Легкостравні неначе вареники.
Ми не хочемо більше еротики,
Що розстроює наші животики.

2. Культурний діяч

Він належить до АКИ та ДУКИ
Де потрібні спрацьовані руки.
Та скажіть но, яка то холера
Призначила його режисером?

3. Політичний діяч

Він діє, і діє, і діє,
А що саме —
сказати не вміє.

4. Поетичне

Пише дама епітети,
А виходять трафарети.

В. К.

З народного гумору

Питає онучка Яринка бабусю Оришку:
— Скажіть, бабусю, що таке любов?
Бабуня подумала трохи, а тоді каже:
— Не знаю, дитино, як тобі пояснити. Це ніби,
як борщ: коли вдасться, а коли ні.

НАМ ПИШУТЬ...

Дорогий Приятелю Еко!

Хочу Тобі дати знати, що я маю в хаті маленьку закаламанцію, — як пише містер Гриць Зозуля. Сидимо, ото, обоє з Жоною і вдивляємось в цю точку над „і“, яку Ти вималював у „Лисі Микиті“ ч. 2 (за лютий) на першій сторінці. Жона моя — Наталка-полтавка, говорить, що це не крапка, а просто — дуля, а я, западняк, заперечую і кажу, що то фіга з маком. Та чи воно дуля, чи фіга, варто б тее знати, котрий-то з укаківських батьків народу поставив таку точку над „і“? .. Чи це, перепрашаю, дуля професора Лева Добрянського, президента УККА, чи це фіга його незамінимого секретаря Іга Білінського з Філядельфії? .. З профілю трішки виглядало б, що цю дулю загнув попередній езекутивний директор УККА Йосип Лисогір, але підозрівати його в цьому не можна, бо ж з нового року його посаду зайняв новий директор п. Іван Олексин, а той ще таких дуль чи фіг не показує, бо не має відповідної практики.

Не хочу в цьому місці кидати підозри на керівника Канцелярії УККА в Нью-Йорку пана магїстра Базарка, бо він — людина делікатної тілобудови й тонкої кости і такого, за перепрошенням, кулачища не посідає.

Якщо зможеш подати нам якесь пояснення або коментар до того образка — ми обоє з Жоною будемо Тобі дуже вдячні, а як не подаси — теж не будемо на Тебе гніватись, бо ми саме вернулися від великодньої сповіді і не хочемо брати нового гріха на душу.

Христос Воскрес!
(За старим стилем)
Твої Лянцмани з Нью-Йорку.

Помішання язиків (Автентичне)

В університетській бібліотеці в Едмонтоні працює чимало українців, між ними трьох наших священників. Отець Мирон Мартинків, для прикладу, сидить на „чекпунті“ і слідкує за тим, щоб якийсь завзятий читальник не витаскав із бібліотеки незареєстрованої книжки. А що при такому зайнятті залишається багато вільного часу, то богомільний пан-отець використовує його на читання св. Письма.

Одного разу звернув на це увагу його бос-канадієць і спитав свого заступника:

— Що Майрон цілий час читає?

— Я думаю, що Святе Письмо, — відповів заступник.

— А навіщо йому того?

— Та він же теолог...

— О, так? — здивувався бос. — А я був певний, що він українець!

Лисе Віра Ке

Дорогий Маестре Лисе!

Під час відкриття виставки картин та мисок пані Аки Перейми в Галерії КУМФ у Торонто, дивізійний бос, поручник і деспот Богдан Бігус сказав привселюдно, „на цілий регулятор“, так щоб чула вся вселенна, що Маестро Лис нарисовав мені горбатий ніс, пейси і ярмулку, бо відразу пізнав, що я маю жидівську „натуру“. Чи це правда? Бо мені здавалося, що я подібна до Барбари Штрайзена...

Кілька років тому приїхала до нас якась опера і грала „Анну Ярославну“. Публіка біла браво. діти виносили цвіти на сцену, представники організації говорили промови, обіщували любов Музи, любов Україні, а по закінченні, як усі вийшли надвір, кожний обіщовав, зарікався, навіть присягав, що більше на опери ходити не буде і не дасть себе вдруге „набрати“.

Цього року, недавно, — знов до нас приїхала опера. Давала в суботу концерт у більшості побудований на словах Леоніда Полтави. Леонід Полтава має хист до слова. Але тепер — кожний має хист до слова. Це вік слів. Українці в цьому віку — медалісти. Де б людина не пішла — всюди зазнає враження, ніби встрягнула в якусь патріотичну промову. І цей концерт опери видався патріотичною промовою, перенесеною на мелодії. Людей прийшло маса. Переважно прийшли всі ті, які присягали, що більше на оперу не підуть.

Наступного дня опера грала „Катерину“. Програма просувалася в прекрасному глісандо, тільки хори затримували акцію, бо не знали, чи співати, чи ні? Навіть аспіранти високого „Ц“, вокальні акробати, і відомі творці віртуозних звуків переступали з ноги на ногу і вагалися, чи тягнути за Рейнарівичем, чи починати за паличкою диригента?

Незабутнє враження залишили на присутніх міні-плахти і перуки з часів Гаркуна Задунайського.

Публіки явилось ще більше, ніж попереднього дня, бо політичні емігранти переконалися, що так, як мед, вітаміни і 8 годин сну — ходження до театру дуже виходить на здоров'я.

Віра Ке

Богдан Бігус

● В Джерзі Сіті говорять, що звіт редактора „Свободи“ А. Драгана, який з невідомих причин не появився в протоколах з річних нарад УНСоюзу за 1977 рік, буде видрукований в підпільному „Самвидаві“ в Україні.

● Довідуємось, що на політичному перелазі в клубі „Лис Микита“ в Нью-Йорку винесено резолюцію, щоб Об'єднаний Комітет організацій міста Нью-Йорку називати упрощено та скорочено — Об-Ком.

● На Загальних Зборах Української Православної Кредитівки в Нью-Йорку виявилось, що до керівних органів Кредитівки не можуть бути вибраними українці-католики, тому що вони не є католиками...

● З Філадельфії пишуть нам, що д-р Микола Ценко пробує там відновити діяльність львівського протипольського товариства „Відродження“, але не може назбирати тверезих членів до Головної Управи.

● З Едмонтону повідомляють, що упадок советського сателіта „Космос 954“ на територію Північної Канади, це була чергова спроба атентату на проф. д-ра Яра Славутича, напередодні його 60-річчя.

● Нас поінформовано, що наступною прем'єрою Корпорації „Українська Опера“ буде знана комедія Квітки-Основ'яненка п. з. „Шельменко-денщик“, з Леонідом Полтавою в головній ролі.

● На Загальні Збори СУЖА в Нью-Йорку прийшло небагато членів, поскільки збори були скликані на 1-го квітня, отже журналісти підозрівали, що Управа хоче зробити з них „вар'ята“.

● Кажуть, що з того часу, коли п. Мирон Сурмач-Старший почав грати на бандурі, він став почувати себе бистрішим і жвавішим за свого сина п. Мирона Сурмача-Молодшого.

● Кажуть, що 64-ий Відділ Союзу Українок Америки в Нью-Йорку відобрав гумористові Іжєрові почесне членство за його контакти з молодечими відділами США.

ЛИСЯЧИЙ КОМЕНТАР

В нашій пресі часто появляються критичні глоси, які засуджують байдужність американських і західноєвропейських урядових чинників до змагань за людські права підсоветських дисидентів, а в першу чергу — українців. Ми сказали б, однак, що в цьому аспекті дещо такі робиться з боку Заходу. Це й відмічає бельгійський кореспондент паризької „Культури“, що дописує до цього журналу під псевдом „Бруксельчик“. В 1-2 числі „Культури“ за 1978 рік він наводить цікавий факт: коли російського дисидента В. Буковського везли літаком з Москви до Цюріху на виміну за еспанського комуніста Корваляна, Буковський мав на руках кайдани... американської продукції, з викарбуванням на них написом

Отже, дещо такі робиться для дисидентів у вільних країнах світу... (К).

ХОР

— Чому ваш хор називаєте мішаний, коли в ньому самі чоловіки?

— Так, але одні вмюють співати, а інші не вмюють.

Часи міняються...

Колись, в Старому Краю, казали: „Нехай тебе качка копне“!

Тепер, у Нью-Йорку, говорять: „Нехай тебе копне Кач“!

В Літературно-Мистецькому Клубі

— Ми з Андрієм Добрянським маємо багато спільного!

— Ну, що, наприклад?

— Він також відкриває рота, як співає...

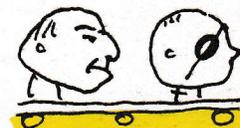
ВЕЛИКА ЛЮБОВ

— Я піду з тобою — навіть на українську оперу!..

АКТУАЛЬНА ГАГІЛКА

З ЕПІГРАМ

Іде, іде Зельман,
Іде, іде його брат,
Ідуть всі до Вашингтону
По доляри — акурат.

ЛЮБОВНА ПРИГОДА

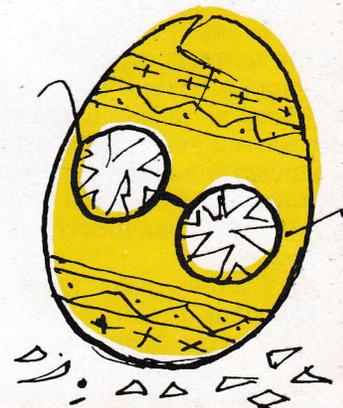
Цілувалась на всі губи —
Загубила штучні зуби.

Папай

В справі формальній: — Чи мирян, які воюють з своїм Єпископом, можна далі називати мирянами, чи треба їх зарахувати до Церкви Воюючої?..

СОЮЗОВА ПИСАНКА

МИРЯНСЬКА ПИСАНКА
(мальована в Англії)

ЩАСТЯ, ЯК НА ЛЬОТЕРІЇ!

Прийшли панство Овські в гості до панства Івських (на ім'янини господині дому) і дивним дивом — з порожніми руками, як то воно зразу здавалося: без квітів, без торта і всяких інших приносів. Та швидко ситуація вяснилась: гості принесли дарунків, але якийсь загадковий і міні-ятюрних форматів, ну, просто, пакетик, перев'язаний колпоровою стяжечкою.

— Дорога Лесю, — забрала слово пані Овська, знана суспільно-харитативна діячка, — вітаючи тебе з ім'янинами, вручаємо тобі оцей, може і скромний, зате корисний даруночок: десять тикетів для вигравки на нашій льотерії. Розуміється — вже заплачених! Бо ми зірвали з традицією і вирішили більше не давати нашим приятелям квітів, які на другий день треба викидати, солодкого, від якого дістається цукрицю, ані вина та горілки, бо ми є пластини антиалькогольні і не бажавмо далі ширити і так уже в нас поширеного пиянства. Прийми ж від нас, Лесуню, оцей даруночок, з щирим бажанням виграти на нашій льотерії дереворит Гніздовського або краєвид Михайла Мороза. Многая тобі літа!

Даруночок панства Овських викликав загальне захоплення серед присутніх гостей, що передавали собі з рук до рук пачечку з тикетами, або хай буде з квітками, gratулюючи пані Івській за оригінальний дарунок, а пані Овській — за оригінальну ініціативу. Правда, коли гості порозходилися додому, пані господиня дому спитала доволі подратованим голосом чоловіка, що з тим фантом, ніби з цими тикетами, зробити: затримати їх, чи зразу викинути до сміття?.. Адже відома річ, що вона ніколи не мала і не має щастя до гри на льотерії і за все своє життя тільки раз виграла на якомусь пікніку коробку дитячого пудру!

— Затримай на всякий випадок, — порадив їй чоловік. — Може цим разом щастя до тебе усміхнеться і виграєш „Барана“ Гніздовського або якусь іншу капусту.

— Добре! — заявила пані Леся, — але я їм за це зрваншуюся, будь спокійний! Як поїдемо до них на їх старокрайовий Великдень, я привезу Олі дві пачки тикетів на фонд будови нашої церкви! Як харитативність — то харитативність!

ДЕ У СВІТІ Є ТАКА КРАЇНА!?

Советська преса пише, що з цілого краю нап'явають подяки Брежньову за останнє велике підвищення цін на промислові товари.

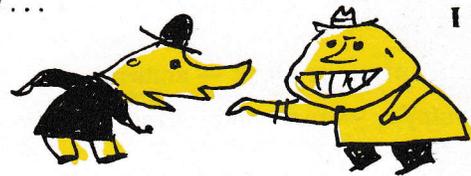

Брежнев: Підвищую ціни на телевізори, холодильні, радія, авта, ровери і прочее, і прочее!..

Народ: Уррррра!!!

Через два тижні телефонувала пані Івська до пані Овської, але голосом солодшим від меду:

— Христос Воскрес, Олюню! Велике тобі спасибі за такий прекрасний дарунок на мої ім'янини! Ти уяви собі, яке несподіване щастя до мене привалило: я виграла картину Любка Гуцалюка! Чууудову!.. Ти тільки скажи, коли ще буде у вас льотерія: мені ще придався би наш Еко на другу стіну!..

Ікер.

Першоквітневе

— Ви чули, що Отці Василіяни записують нову церкву на Святу Софію?

— Та невже це правда?!

— Пріма Априліс!

ЗАВЕРШЕННЯ БЕОГРАДСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

„Цвітка дрібная...“

В 1976-му році в кіосках Києва появилася книжечка „Афоризми“ (Бібліотека „Перця“ Ч. 198). В продажі вона була лиш два дні — її сконфіскували. І не диво. Там були справжні перлини мудрости, не до вподоби московським можновладцям.

«Небезпечно мати власну думку», — єдина власна думка пристосуванця.

Найвагоміший аргумент Осла — копито.

— Здирати шкуру — теж мистецтво! — твердив Шкуролуп.

Він не художник слова. Він — маляр.

В житті кожного новосельця головне — дожити до новосілля!

Абітурієнт намагався потрапити до Інституту за будь-яку ціну.

«Усе в руках людини», — думав хабарник, перелічуючи гроші.

Автографи Лева — на чужих шкурах.

У гадючому товаристві пригощають отрутою.

Нащо зуб мудрости. коли ікла стирчать?

Пристойний вигляд мав лише в кривому дзеркалі.

Інколи, щоб ложка дьогтю не зіпсувала бочки меду, дьоготь підсолоджують.

У ньому заговорило сумління, але внутрішній голос заткнув йому рота.

Продовження з попереднього числа

РУССКА ГРИПА

Сепршу — справа формальна: чи вона русска, чи наймі, було поставлене питання одним знаним патріотом з Йонкерсу на політичному перелазі в клубі „Діброва“, в Домі Українського Визвольного Фронту в Нью-Йорку. Згаданий патріот поставив справу принципово: якщо пишемо і говоримо „московська тюрма народів“, „московська каторга“, чи „московські душоуби“, то звідки раптом взялася „руска грипа“?

— А вам, друже, не все одно, що вас положить до ліжка на тиждень-два, русска чи московська грипа? — перепитав хтось з присутніх на перелазі поплентачів.

— Ні, друже, мені не все одно! — відпалив патріот, — бо я підходжу до цього питання принципово, а не всерівнально, як ви це робите. Через таких, як ви гнучкошиєнків, як мовив пан доктор Єндик, ми ще досі України не маємо!

Коментарі, як то кажуть, зайві.

Далі довідуємось, що в ході дискусії був там затркнутий ще один важливий пункт проблеми: чому ця епідемія заатакувала в першу чергу стейт Нью Джерзі?.. Чи не скривається в цьому підступна диверсійна акція червоної п'ятої колони? Адже відома річ, що в стейті Нью Джерзі — точніше в Джерзі Ситі — знаходяться такі важливі бастиони українства, як Український Народний Союз, редакція „Свободи“ з усіма додатками та всенародній хмаросяг УНС. Само собою

насувається підозріння, чи наш відвічний ворог не розпорочив бакцилів епідемії спеціально для того, щоб покласти на лопатки Союзову еліту?..

Щось однак в цьому мусить бути, якщо зважити, що виконуючий обов'язки голови УНРади ред. Іван Кедрин-Рудницький, який завжди відзначався знаменитим нухом, — перед самим насиленням епідемії спакував манатки і тихоша виїхав з Джерзі Ситі аж до Порто-Ріко, нібито, на вакації... Але добре поінформовані кола твердят, що пан редактор Кедрин, просто налякавшись епідемічної ворожої акції, пішов на деякий час у підпілля, разом із пані Марусею.

Якими ехидними не були б пляни Кремля, єсть у Бозі надія, що політична еміграція щасливо переживе московську грипу, як пережила всі інші московські муки і тортури.

Коментатор

ЛЮБОВ

Каже дівчина хлопцеві:

— Можеш поговорити про мене з батьком, але попереджую, що трьох моїх попередніх прихильників він викинув через вікно.

— Так? А на якому поверсі живете?

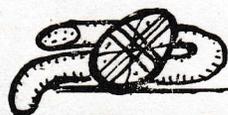
КАРА

Мати до дочки:

— Як не будеш слухати мене, то я продовжу тобі спідничку на один інч!

НАРЕЧЕНА

— Чи твій наречений знає, скільки ти маєш літ?
— Частинно так.

Ковбаса із тертим хроном — То на світі річ єдина!

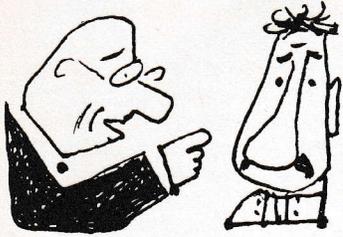
Якщо Ви її купили В Куровицького і сина.

Прикрасою не одного кошика з свяченим під нашими церквами будуть, як і були кожного року, знаменита шинка й ковбаса знаної в Нью-Йорку і поза ним з доброякісних м'ясних продуктів

УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСАРСЬКОЇ ФІРМИ
Е. КУРОВИЦЬКОГО І СИНА
E. KUROWYCKY & SON MEAT PRODUCTS
128 First Ave., N. Y. City

СВІЙ до СВОГО

Пан Нисторович прислали мені книшку у фаній чорній компатурці, жи самі собі написали, а в ній описує, ек то в нас у Краю розвивали си склепи і розмаїте промисло.

Ек то уві Льові наші люди віраблели свічки, ци посторонки і ружного сорта шпагати. Або шварц до чоботів, жи називав си „Леганц“, бо давав глянци ліпший, ек шванцарска пазта.

Або, ци темите, екі годи паперки були до тютюну — „Калина“? Ніхто на селі инакших би не курив, хоц би го різав.

Ше описує в книшці, екий то рух пішов, ек вішов розказ, жи свій мае йти до свого.

„Свій до свого по своє“! — казали і переказували почерез перелази, сусід сусідови, кум — кумі.

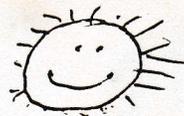
Поляки казили си від злости і перешкаджели кілко могли, але богато не вдіяли, бо село тримало си твердо і ризолютно.

Але з тим жи „Свій до свого“ то було розмаїто, бо нарід чесом на тім ше добре не розумів си. Трафлело си таке, ек мені розповів йден наш адукат і ек сте цікаві послухати, то вам, проше, переповім.

„Екос раз прийшов до мої адукацкої канцелярії газда, жи я его звідкос перед тим знав.

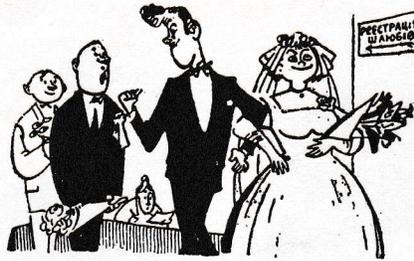
Уже весна, уже красна,
Зі стріх вода капле,
А всім нам до „Діядему“
Мандрівочка пахне!

Не баріться, поспішайте, щоб оглянути виставу з прекрасними весняними модами у цій широкознаній між своїми і чужинцями українській галентерійній крамниці та першорядній майстерні елегантних жіночих і чоловічих одягів

МАРІ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ,
які щиро вітають Вас із Великоднем!
“DIADEM,” 142 Second Ave., N.Y. City

З радянського побуту

— Як же ти одружився, коли виплачуеш аліменти чотирьом жінкам?

— Нічого, зате я знайшов таку, яка одержує їх від п'ятьох.

З народного гумору

— Ти знаєш, — каже один, — я зараз такий дужий, як і був у своєму юнацтві!

— Звідки знаєш?

— Дуже просто. Бачиш там, на березі ріки, старе млинове жорно?

— Бачу.

— Отож! Коли мені було 18 років, я не міг зрушити його з місця. І тепер теж не можу.

— Славайсу!
— Славанавіки! Сідайте!

— Декую, я постою! — бо сідати відразу не пасувало.

— Сідайте, то за едні гроші!

— То правда, — сказав і сів на краечку кресла.

— Шо доброго скажете?

— Таке добро, жи найси прич каже!..

— Ова! Шо ж воно таке, кажит!

— Таке, пане меценарію, жи такой ліпше не казати!..

— О, певно дістали сте из суду форледунок?!

— А пан, ек угадали?

— Бо то ані торговий день, ані празник. На коли маєте термін?

— На завтра рано. Але я виехав сьогодні, бо мені, знаєте, далеко.

— Шо ж то за справа?

— То не справа, а напасть!

— З ким?

— З дідичом. Загородив мені пів мого ліса і каже, жи то двірське з дзядя-прездяда.

— А ек табуля каже?

— Та... жінка, ек жінка. Шо вона на тім розуміє си?

— Я не о жінці. Табуля, то ґрунтові книги...

— Шо я в тім можу знаги, коли я малописменний.

— То зле. Але скажит мені, газдо, скінце, ек то та справа зачала си.

Оповів газда цалу исторію, а ек скінчив, то адукат каже:

— То всьо фанно, а типер скажит ми, шо ви хочете? Ци аби я завтра пішов з вами до суду, едним словом, аби я взев вашу справу через мою канцелярію?

— О, та де би я вам, пане меценарію, такий клопіт чинив?! До того я вже наймив адуката...

— Котрого?

— Того, жи коло магістрату.

— Вайнбавма?

— Того самого!

— І він має вас завтра боронити?

— Я вже си домовив. Хороба, жид казав собі зго-

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER
25775 W. 8 MILE at BEECH RD. DETROIT, MICH. 48240

ВСЯКА ОБСЛУГА І НАПРАВА АДЪ

Phones KE 1-1303,

В. КУКУРБА
мобаджор

Винаймаємо траки і трайлери на цілу Америку і Канаду.

Одинока українська фірма на стеїт Мішіган.

Пан Бачинський, знаний „Юльком“,
З Великоднем Вас вітає,
По смачні шинки, ковбаси —
Всіх до себе запрашає!

Приемно Вам буде засісти до великодного стола, коли на ньому з'явиться шинка, ковбаса, сальцесон та інші знамениті продукти з популярної на долині міста Нью-Йорку

УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСАРСЬКОЇ ФІРМИ
ЮЛІЯНА БАЧИНСЬКОГО
MEAT MARKET & DELICATESSEN
139 — 2nd Ave., N.Y. City
(Bet. 8th & 9th Streets)

ри заплатити...

— Гов, газдо! Чого ж ви оцес прийшли до мене?

— По знайомості, пане меценарію! Ци ви би у своїй ласці мене не переночували...

— Тьфу! — каже на то-то адукат. — А чому ж ви, газдо, не заночуєте у того, жи сте були...

— Ой, пане меценарію, та де ж би я йшов до чужого ночувати!"

Таке то оповів мені тот адукат, і таке могло тоди в Краю бути, бо нарид був переважно малописменний.

Але і тепер у Гамериці може си комус подібне притрафити. Ой, ци не може!..

Гриць Зозуля

ПРИРИСТ

— Вона не тільки зберегла свою дівочу фігуру, але вона її подвоїла.

ДОГОВОРИЛИСЯ

Зустрілися два приятелі:

— Доброго здоров'я!

— Доброго здоров'я!

— Ну як?

— Вісім!

— Що вісім?

— А що — як?

В СУДІ

— Ви вкрали горілку?

— Вкрав.

— І що з нею зробили?

— Продав.

— А що зробили з гріш-ми?

— Пропив.

СУЧАСНЕ

— З ким наречений Олі поїхав на Флориду?

— З третьою жінкою першого чоловіка його другої жінки...

В ЛІЧНИЦІ

— Жонатий?

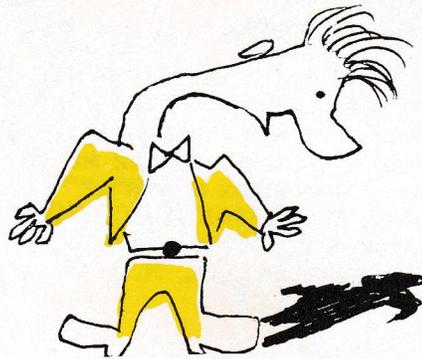
— Ні, це я впав на сходах.

ПЕРЕД ЛЕКЦІЄЮ УКРАЇНОЗНАВСТВА (Тато з сином)

— Тату, звідки тече Дністер?

— Або я знаю? Хіба тобі не досить, що тече!

МЕГАЛОМАНІЯ

— Не може бути, щоб моя тінь була така мала!..

В НЬЮ-ЙОРКУ, ПІД СВ. ЮРОМ

— Висповідуюся ще в старій церкві, а покуту занесу вже до нової!..

Вийшла з друку посмертна збірка оповідань і нарисів Миколи Понеділка...

МИКОЛИНА ПИСАНКА

ТРЕС-ФОНД

10.00 дол.: З. Богач і інж. Р. Кордуба.

7.00 дол.: Українська Національна Фундація в Канаді, Д-р А. Зварун, і В. М. Сахрин.

5.00 дол.: о. К. Грицина, Б. Ухач, О. Тресньовський, А. Богач.

3.50 дол.: В. Боярський, д-р М. Боровик, М. Богачевський — Хомяк, О. Дяденко, І. Ільницький, д-р Й. Коропей, В. Шандор, І. Тесля, В. Запаранюк, І. Григорчук, С. Климишин, Й. Сигіда, Е. Фодчук, Й. Гарасевич, М. Кавка, І. Лотоцький, А. Надзьо, М. Нестеренко, В. Папіж, О. Савчинський, М. Шиприкевич І. Керри, А. Микитюк, Е. Нолден, В. Пасічняк, Т. Сендзік, О. Трач, М. Війтек, О. Вітошинський, П. Болонний, В. Хадай, д-р Р. Осінчук, С. Романець, М. Турянський, д-р В. Віщук, Р. Луцький, О. Гладкий, А. Андрусів, Р. Свистун, С. Штрибало, А. Сокіл і О. Лисяк.

3.00 дол.: Б. Заремба і Е. Садовський.

2.00 дол.: Й. Сенков і В. Кітраль.

З Англії від п. Олекси Семенюка одержали ми на фонд „Лиса Микити“ по два англ. фунти від таких жертводавців:

О. Семенюк, М. Вовк, Г. Крук, Й. Полегонький, П. Гриндей, І. Притуляк, Т. Коляса, І. Чапля, М. Андрушко і І. Мандзюк.

Менше чим один фунт дали: Ю. Стасів, М. Федак, С. Романюк, А. Маркович, Г. Калинчук і І. Бойко.

П. Семенюкові і всім жертводавцям щиро дякуємо!

Замість вінка на могилу бл. п. А. Козака зложили по 20.00 дол.: П. Постолук і А. і О. Пахолки, ред. J. Кедрин 10.00 дол.

Дякуємо!

“THE FOX”

4933 Larkins

Detroit, Michigan 48210

Tel.: VI 2-7476

Річна передплата в ЗДА

і в Канаді — 6.50 дол.

Editor Edward Kozak